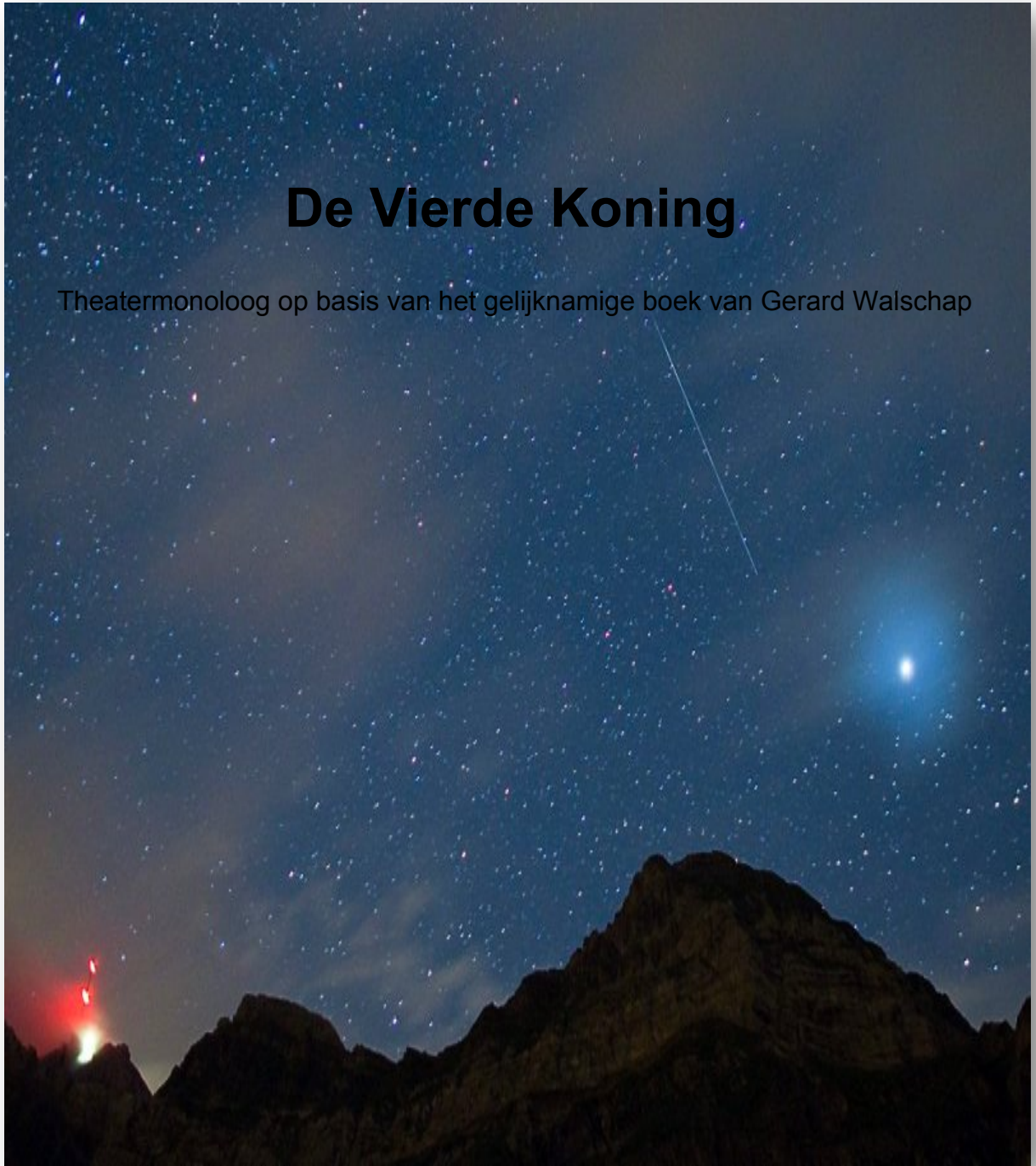

De Vierde Koning

Theatermonoloog op basis van het gelijknamige boek van Gerard Walschap

Waarover gaat het?

Ons hele leven hangt aan elkaar van de tradities. Er zijn de klokken die smijten met eieren, op één november gaan we met de familie langs op het kerkhof, er is Sinterklaas voor wie met plezier onze schoenen uitdoen en we vertellen al eeuwen aan onze kinderen dat de drie koningen de ster volgden in hun zoektocht naar het kindeke Jezus.

Hier moeten wij helaas de traditie met de voeten treden want iedereen dénkt dat het hele kerstverhaal draait om drie koningen. Wij hebben echter weet van een vierde koning. Ook hij wilde de ster doodgraag volgen. De ster die hem zou leiden naar de zoon van God. Al dacht de ster daar toch enigszins anders over.

Ere wie ere toekomt. Ik zou het nooit geweten hebben van die vierde koning als het niet dankzij Gerard Walschap was geweest. Gerard Walschap was een eigenzinnig, groot Vlaams schrijver uit de tijd dat de dieren nog spraken. De man is helaas in de vergetelheid geraakt. Hij staat zelfs niet meer bij de verplichte werken in de literatuurlijst van onze middelbare schoolstudenten. Schande en jammer! Want als zijn naam nog altijd zou staan op de plaats waar hij zou moeten staan dan hadden jullie het allemaal al geweten: er zijn geen drie maar vier koningen!

Walschaps eigenzinnige versie van het kerstverhaal en van wat er daarna allemaal gebeurde, doen wij graag voor jou uit de doeken.

Het gaat over de koningen en Herodus en het kindeke Jezus.

Is het een traditioneel kerstspel? Niet helemaal maar dat maakt het zeker niet minder mooi.

Is het een billenkletser, een giller? Tuurlijk niet, het gaat toch over de Herodes die de kleine kinderkes van Betlehem vermoordde.

Mag er gelachen worden? Tuurlijk wel, al zal het misschien eerder glimlachen zijn.

Mag er genoten worden? Zeker, en wel met volle teugen!

Geloof mij, wij hebben ons best gedaan om dit mooie, literaire pareltje van onze verrassende, religieuze geschiedenis geen oneer aan te doen. Het hele verhaal wordt muzikaal begeleid door contrabas, drum en gitaar

Een greep uit het script

Nu dachten die koningen weer alle vier hetzelfde. Ze dachten: het is kwart voor twaalf, ik blijf nog een kwartierke op. Men kan het nooit weten of het deze nacht niet te doen is, ik zou die ster wel 'ns willen zien zakken.

Toen sloeg het op de toren twaalf uren, tien... elf... twaalf

en daar was de ster! Hoog uit de hemel kwam ze gezakt en gezakt, de koningen hielden hun adem in en toen ze nog lager was, bleef ze hangen. De koningen riepen: "de koning van de Joden is geboren, ik ga hem bezoeken!"

"Jan, leg een half pond goud gereed!" riep Caspar.

"Jan, maak een pak wierook gereed!" riep Melchior.

"Jan, maak een pak mirre gereed, van onze beste!" riep Balthazar.

Maar ondertussen was het al serieus laat geworden en Caspar, Melchior en Balthazar geeuwden vol slaap

"Jan, is het niet wat te laat om nu nog te vertrekken?"

"Ja, meneer de koning, het is al middernacht gepasseerd."

"Dan zal het iets voor morgen zijn jan: slaapwel.

Maar de vierde koning, dat was wat anders.

"Ik vertrek cito seffens," zei hij, "nog van de nacht ben ik weg." Hij stond even stil, streek met zijn hand over zijn prachtige donkerbruine baard en overlegde hoeveel volk hij zou meenemen. Niet te veel, ik wil ginder niet staan stoefen. Twintig man paardevolk op kamelen is meer dan genoeg.; daarbij nog vijf kamelen om de pakken te dragen, de tenten, de propere hemden en onderbroeken, potten, pannen, kroezen en dan moet ik ook nog mijn beste koningskostuum in een pakske doen want van ermee kemel te rijden zal het vuil worden en ik wil het ginder splinternieuw kunnen aantrekken, opdat ze direct zouden zien dat ik koning ben en mij niet beginnen mijn papieren te vragen.

Seffens was heel het kasteel wakker en in de weer. De stalknechten haalden de kamelen buiten

De ministers en de officieren kwamen afgelopen.

De meiden in de keuken maakten de pakken gereed, sneden de boterhammen en bakten voor ieder een stapelke grote eierkoeken. De koningin kwam afgelopen met een dikke portefeuille met twintigduizend euro voor de koning en in het pak met het beste koningskostuum had ze nog rap de gouden koningskroon gevoefd en een foto van haar en de kinderen

In de hof stond de stoet al te wachten.

"En mannen, zijn we er allemaal?"

"Ja, meneer de koning!" (*jannen*)

"Niks vergeten?"

"Nee, meneer de koning!" (*jannen*)

"Vooruit dan!" Hij gaf de koningin nog gauw een dikke kus, wipte tussen de bulten van zijn kemel en ju, ze waren weg.

....

Nu terug naar de drie koningen. Die hadden gedacht dat ze het kind van God in het **kasteel** van koning Herodes zouden hebben gevonden. Omdat Herodes toen de

koning van de Joden was. Nu hadden ze Jezus in een **stalleke** gevonden. Maar die drie durfden niet terug naar huis rijden zonder Herodes 'ns te gaan bezoeken, anders zou die kwaad zijn. Herodes had er al van gehoord, dat ze eerst naar dat stalleke waren gegaan zonder hem goeiendag te komen zeggen. Hij nam hen dat kwalijk en hij had aan zijn Jan gezegd:

“ Als het de drie koningen zijn en ze vragen naar mij, zeg dat ik niet thuis ben, ik ontvang die onbeleefderiken niet”.

Maar de drie koningen lieten zich door de Jan niet wegsturen en gingen door de glazen deur gewoon naar binnen. En daar zat Herodes dik en vet op zijn troon.

“Dag koning Herodes, hoe gaat het er mee?”

“Ha, goeiendag alle drie,” zei Herodes, het schijnt dat ge stallekes gaat bezoeken.”

“Zwijgt stil,” zeiden ze, “ Ge moogt ons dat niet kwalijk nemen, Herodes. Maar wij waren in 't vast gedacht dat de Koning der Joden, hier bij u, in uw kasteel geboren was.”

” Koning der Joden, koning der Joden, ik ben de koning der Joden!”

“Jaja, natuurlijk, dat weten wij ook wel, maar gij zijt gij toch ook van de jongste niet meer en ge hebt geen kinderen. Ge zult gij toch ook eens uw kop neerleggen, precies gelijk wij en dat zal dat kind koning der Joden worden. Zo staat het toch in de boeken.”

“Ach zo! Ja, dat is wat anders,” zei Herodes, maar in zijn eigen dacht hij: wacht maar tot die drie weg zijn, dan zullen we eens zien wat ik met dat kind zal doen. Mijn kroon blijft in de familie en daarmee uit. Ik heb kozijns genoeg. Maar dat zei de lelijkerd natuurlijk niet hardop.

...

En wat denkt ge nu, dat het stalleke leeg was? Bijlange niet, het stalleke was zo vol als een ei want er woonden een vader en een moeder met zeven kinderen in. De vader was bezembinder en heette Simon, de moeder heette Anna en was net bevallen van haar zevende kindje.

“Moederke, is dat het kind?” vroeg de vierde koning, die ondertussen rap zijn beste koningskostuum had aangetrokken en z'n gouden kroon had opgezet

“Ja, meneer de koning, dat is het.”

Ge kunt denken hoe blij de koning was. Hij dacht waarachtig dat hij het kindje Jezus gevonden had. Drie weken lang had hij ervoor gereden en gereden en eindelijk had hij het gevonden. Hij straalde van geluk

“Moederke”, zei hij “ik ben een beetje gegeneerd. Ik ben koning en ik zou het kind een koninklijk geschenk willen geven, maar ik zal u rechtuit zeggen, dat ik onderweg veel onvoorziene kosten gehad heb en ik ben voor de moment niet meer goed bij kas. Daarom zou ik u willen vragen: laat mij het kindje meenemen.”

“Simon, Simon hij wil ons kindeke meenemen.” Schreeuwde de moeder.

....

Speeldata

- 4 mei 2005: 't Theaterke Scherpenheuvel
- 14 augustus 2005: St. Pieterskerk Testelt
- 15 augustus 2005: St. Pieterskerk Testelt
- 6 januari 2006: Allerheiligenkapel Diest
- 16 december 2011: St. Pieterskerk Testelt

Praktisch

De Vierde Koning kost u als organisator 600 Euro voor minstens anderhalf uur prachtig verteltheater.

U als organisator, neemt contact op met Sabam.

Voor meer info kan u terecht bij Kristel Vranken: 0471/78.38.48

